

skal komme nærmere ind paa. Den Nedlæggelse af Embeder, som man her har foreslaaet, sker jo, maa man gaa ud fra, for at bøde noget paa de store forøgede Udgifter, men man maa ikke være blind for, hvem denne Besparelse gaar ud over; det er allerede sagt af det ærede Medlem fra Søby.

Naar man ser, hvem der har stillet dette Ændringsforslag, kan man ikke have stort Haab om, at det ikke skulde blive vedtaget, idet det jo er stillet af Flertallet, subsidiært tiltraadt af Mindretallet med Undtagelse af et Par Medlemmer. Men da der nu fra saa mange Sider er blevet gjort Indsigelse mod den Uret, som vil blive øvet mod en hel Del Beboere i forskellige Egne af vort Land ved, at Politier eller Retskredse nedlægges, tør jeg dog maaske have noget Haab om, at den højtærede Justitsminister og Udvalget vil tage det Spørgsmaal under fornyet Overvejelse mellem anden og tredje Behandling. Jeg vil da haabe, at en hel Del af disse Uretfærdigheder, i alt Fald de mest skrigende, maa blive rettet. Jeg for mit Vedkommende kan selvfølgelig ikke stemme for dette Ændringsforslag, men maa stemme imod det.

Naar jeg alene nævner denne Paragraf, ligger deri ikke, at der ikke er andre Omraader af Retsreformen, som jeg kunde ønske ændret, men det skal jeg ikke komme ind paa paa dette sene Tidspunkt, jeg skal indskrænke mig til at nedlægge en bestemt Protest imod, at Bølling-Nørre Herreders Politikreds bliver nedlagt.

Grønberg: Da det foreliggende Forslag til en ny Retsplejeordning indskrænker Retskredsens Antal, maa nogle Tingsteder jo nedlægges. Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) udtalte, at han havde nogen Medynk med de Tingsteder, som saaledes vil blive nedlagt. Men det er jo ikke blot det, at nogle Tingsteder nedlægges; fra gammel Tid er der hist og her berettiget Utilfredshed med den bestaaende Inddeling i Retskredse, hist og her lever der et berettiget Ønske og Krav om at faa forbedret de Forhold, der indtil nu har bestaaet, og det vil nu let gaa saaledes, at saadanne gamle Ønsker og Krav om Forbedringer kan blive skrinlagt, naar vi gaar til en ny Ordning af Kredsene. Jeg skal tillade mig at pege paa et af de gamle Ønsker og berettigede Krav, som vanskeligere vil blive opfyldt, naar den nye Retsplejeordning træder i Kraft.

Ser man paa Tavlen over Retskredsene i Betænkningen, vil man se, at kun ganske faa naar op til 50,000 Indbyggere, og blandt dem er den Retskreds, som har Tingsted i Hjørring; nemlig Vennebjerg og Børglum Herreder; denne Retskreds bliver efter den nye Inddeling den største af alle, naar vi tager Hensyn til den Befolkning, der bor paa Landet. Naar jeg drager denne Sammenligning, fraregner jeg selvfølgelig Frederiksberg, og jeg fraregner ogsaa — det, mener jeg, er rimeligt og retfærdigt — Aarhus og enkelte andre Kredse, som omfatter en stor By, f. Eks. Kolding og Vejle. Men hvis man altsaa regner med de Beboere indenfor Retskredsen, som bor paa Landet og som Følge deraf har længere Afstand til Tingstedet, bliver den Retskreds, jeg her har peget paa, Børglum og Vennebjerg Herreder med Tingsted i Hjørring, den største i Landet, skønt man i mange Aar har næret et stærkt og berettiget Ønske om at faa den delt og faa Herredskontoret for Børglum Herred flyttet fra Hjørring ind i Herredet, idet det ligger et godt Stykke udenfor. Dette gamle Ønske, som er fuldt ud berettiget, vil nu, som sagt, maaske faa lidt vanskeligere ved at vinde Fremgang og blive gjort til Virkelighed under den nye Retskredsordning. Ønsket og Kravet vil dog fremdeles være lige levende og berettiget. Hvis der derfor fra de kommunale Myndigheder deroppe fremkommer Krav om at faa Børglum Herreds Tingsted og muligvis ogsaa Kontoret flyttet ind i Børglum Herred, vil jeg bede den højtærede Justitsminister stille sig velvilligt dertil og bruge den Bevægelsesfrihed, som denne Retsplejeordning giver ham, til at imødekomme et saadant Krav.

P. E. Hansen: Jeg vil indrømme, at det foreliggende Forslag til Lov om Rettens Pleje indeholder saa store Forbedringer i Sammenligning med den gældende Retsplejeordning, at det maa betegnes som et betydeligt Fremskridt. Uden at jeg skal komme dybere ind paa de Forhold, ved jeg dog af egen Erfaring, at man under den gamle Ordning kunde komme til at føre en Sag i 10 Aar, inden der faldt Underrettsdom; man maa derfor nok indrømme, at der trænges til en Forbedring af Retsplejesystemet her i Landet. Der er ogsaa Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som jeg ikke er glad ved, og som vil blive modtaget med nogen Uvillie i mange forskellige Egne; men det kan vel neppe undgaas, at der i et saa stort